

Judikát NS 21 Cdo 403/2014

Soud:	Nejvyšší soud
Datum rozhodnutí:	01/15/2015
Spisová značka:	21 Cdo 403/2014
ECLI:	ECLI:CZ:NS:2015:21.CDO.403.2014.1
Typ rozhodnutí:	ROZSUDEK
Heslo:	Splatnost pohledávky Mzda (a jiné obdobné příjmy) Prodlení dlužníka Prodlení věřitele Úroky z prodlení Splnění závazku
Dotčené předpisy:	§ 141 předpisu č. 262/2006Sb. ve znění do 30.09.2008 § 142 předpisu č. 262/2006Sb. ve znění do 30.09.2008 § 144 předpisu č. 262/2006Sb. ve znění do 30.09.2008 § 517 odst. 2 obč. zák. ve znění do 19.10.2008 § 520 obč. zák. ve znění do 19.10.2008 § 522 obč. zák. ve znění do 19.10.2008 § 523 obč. zák. ve znění do 19.10.2008 § 568 obč. zák. ve znění do 19.10.2008
Kategorie rozhodnutí:	B

21 Cdo 403/2014

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ljubomíra Drápala a soudců JUDr. Jiřího Doležílka a JUDr. Zdeňka Novotného v právní věci žalobce V. D., zastoupeného JUDr. Marií Neulsovou, advokátkou se sídlem v Přerově, Boženy Němcové č. 1695/2, proti žalovanému R. K., zastoupenému JUDr. Pavlem Kvičalou, advokátem se sídlem v Prostějově, náměstí T.G.Masaryka č. 195/18, o 24.467,- Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 5 C 217/2011, o dovolání žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. dubna 2013 č.j. 49 Co 291/2012-76, takto:

Rozsudek krajského soudu se zrušuje a věc se vrací Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou u Okresního soudu v Prostějově dne 14.6.2011 domáhal, aby mu žalovaný zaplatil na mzdu za měsíce květen a červen 2008 celkem 25.467,- Kč se zákonnými úroky z prodlení za dobu od 1.8.2008 do zaplacení. Žalobu zdůvodnil zejména tím, že žalovaný mu nezaplatil za uvedené období mzdu za vykonanou práci, neboť bezdůvodně "výplatu těchto mzdových prostředků váže na výsledek pravomocného ukončení řízení o neplatném skončení pracovního poměru" účastníků. Úroky z prodlení žalobce požaduje podle nařízení vlády č. 142/1994 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) "počínaje dnem následným po splatnosti celkového jeho mzdového nároku, tj. dnem 1.8.2008".

Žalovaný namítal, že žalobce měl mzdu za měsíce květen a červen 2008 "připravenou jako vždy k vyzvednutí na pokladně zaměstnavatele v místě

výkonu práce" a že proto očekával, že si žalobce mzdu vyzvedne nebo mu "ve výjimečném případě jakýkoliv způsobem sdělí, kam mu má mzdu zaslat či komu ji vydat". Žalovaný "nemohl riskovat ztrátu finančních prostředků nebo jejich doručení do nesprávných rukou, neboť žalobce uvedl v pracovní smlouvě bydliště, a na pracovní neschopnosti, která mu byla vystavena dne 12.6.2008, byla uvedena adresa".

Okresní soud v Přerově rozsudkem ze dne 12.6.2012 č.j. 5 C 217/2011-48 rozhodl "pro uznání žalovaného" tak, že je povinen zaplatit žalobci 21.627,- Kč; současně rozhodl, že "řízení se v rozsahu částky ve výši 3.840,- Kč" s úroky z prodlení z důvodu zpětvzetí žaloby zastavuje, že se zamítá žaloba o zaplacení úroku z prodlení z částky 21.627,- Kč ve výši 10,75% ročně za dobu od 1.8. do 31.12.2008 a za dobu ode dne 1.1.2009 do zaplacení "s ročním úrokem ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v % součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvouletý repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí", a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Z provedených důkazů zjistil, že žalovaný dlužil žalobci mzdu za měsíce květen a červen 2008 ve výši 21.627,- Kč, že žalobce byl v době od 12.6.2008 do 31.1.2009 v pracovní neschopnosti, přičemž porušil "léčebný režim pojištění" v době od 26.8. do 2.9.2008 (zúčastnil se "zahraničního pobytu v Tunisu") a i jinak porušoval "soustavně léčebný režim", a že se nedostavil ve výplatním termínu k vyzvednutí mzdy na pracovišti, ačkoliv podle vnitřního mzdového předpisu je "výplatní termín pro firmu 18. následující měsíc a mzda je placena hotově v místě pracoviště - dílny D.". I když "pracovní neschopnost je vážným důvodem, který znemožňuje zaměstnanci dostavit se k výplatě", soud prvního stupně přihlédl k tomu, že žalobce "porušoval opakovaně léčebný režim", a uzavřel, že "pracovní neschopnost neznemožňovala žalobci dostavit se k výplatě dne 18.6.2008 a dne 18.7.2008". I když nezaslal žalobci jeho nevyzvednutou mzdu, žalovaný se "neocitl v prodlení", neboť "nevyplacení mzdy zapříčinil žalobce svým nedostavením se k výplatě na pracovišti". Požadované úroky z prodlení proto žalobci nenáleží.

K odvolání žalobce Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 17.4.2013 č.j. 49 Co 291/2012-76 změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalovanému uložil, aby zaplatil žalobci úrok z prodlení z částky 21.627,- Kč ve výši 10,75% ročně od 1.8. do 31.12.2008, 9,25% ročně od 1.1. do 30.6.2009, 8,5% ročně od 1.7. do 31.12.2009, 8% ročně od 1.1. do 30.6.2010, 7,75% ročně od 1.7.2010 do 30.6.2012, 7,5% ročně od 1.7. do 31.12.2012, 7,05% ročně od 1.1. do 30.6.2013 a za dobu ode dne 1.7.2013 do zaplacení s ročním úrokem ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvouletý repo operace České národní banky, vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí, a rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně 6.381,- Kč a na náhradě nákladů odvolacího řízení 12.432,- Kč, obojí k rukám advokátky JUDr. Marie Neulsové. Poté, co vymezil rozdíl mezi splatností mzdy, která nastává nejpozději uplynutím kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém zaměstnanci vzniklo právo na mzdu, a výplatou mzdy v termínu stanoveném v období kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém zaměstnanci vzniklo právo na mzdu, a co dovodil, že mzda žalobce za měsíc květen 2008 byla splatná do konce měsíce června 2008 a za měsíc červen 2008 nastala splatnost mzdy do konce července 2008, vzal odvolací soud v úvahu, že žalobce byl v termínech výplaty mzdy za měsíce květen a červen 2008 (stanovených na 18. den v měsíci) v "pracovní neschopnosti", o níž informoval žalovaného poštovní zásilkou odeslanou dne 14.6.2008. Odvolací soud dospěl k závěru, že žalovaný byl povinen zaslat žalobci mzdu za měsíce květen a červen 2008 "jak mu to ukládá ustanovení § 142 odst.3 věty druhé zákoníku práce", neboť nemoc, pro kterou byl zaměstnanec lékařem uznán dočasně práce neschopným, je vážným důvodem, pro který se zaměstnanec nemůže dostavit k výplatě, a pochybnosti o tom, kde se žalobce v té době zdržoval, jej této povinnosti "nemohly zprostit". Okolnost, že žalobce porušoval "léčebný režim", je pro povinnost žalovaného zaslat žalobci mzdu za měsíce květen a červen 2008 nerozhodná, neboť se žalovaný o tom dozvěděl až následně. Protože žalovaný nepostupoval podle ustanovení § 142 odst.3 věty druhé zákoníku práce, "dostal" se se splněním mzdových nároků žalobce za měsíce květen a červen 2008 do prodlení, a je proto povinen zaplatit žalobci "zákonně" úroky z prodlení.

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu podal žalovaný dovolání. Namítá, že žalobce v době, kdy byl od 12.6.2008 do 31.1.2009 v "pracovní neschopnosti", soustavně porušoval "léčebný režim pojištění", a že mu proto "pracovní neschopnost" neznemožňovala dostavit se ve dnech 18.6. a 18.7. k výplatě, neboť "nebyl na pobyt v domácím léčení vázán". Žalovaný poukazuje rovněž na to, že výplata mzdy "v hotovosti v místě zaměstnání a den byly přesně dohodnuty" a že žalobce "zneužil výkon svého práva", když mu nic nebránilo, aby "se pro výplatu osobně dostavil, příp. udělil někomu plnou moc pro vyzvednutí připravené výplaty". Žalovaný navrhl, aby dovolací soud zrušil napadený rozsudek a aby věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) po zjištění, že dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 občanského soudního řádu a že dovolání je třeba i v současné době projednat a rozhodnout - jak vyplývá z ustanovení Čl. II bodu 2 zákona č. 293/2013 Sb. - podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, účinném do 31.12.2013 (dále jen "o.s.ř."), se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237 o.s.ř.).

V projednávané věci bylo pro rozhodnutí soudů (mimo jiné) významné vyřešení právních otázek, za jakých předpokladů a kdy nastává prodlení zaměstnavatele se splněním práva zaměstnance na mzdu (plat), jestliže se zaměstnanec nedostavil v určeném termínu a na stanovené místo k výplatě a jestliže mu zaměstnavatel nejpozději v nejbližší pracovní den nezaslal mzdu (plat) na svůj náklad a nebezpečí, a jaký má přitom význam skutečnost, že zaměstnanec byl v pravidelném termínu výplaty uznán dočasně práce neschopným, jestliže nedodrжуje (porušuje) stanovený režim dočasně práce neschopného pojištění podle právních předpisů o nemocenském pojištění. Vzhledem k tomu, že tyto otázky hmotného práva dosud nebyly v rozhodování odvolacího soudu vyřešeny a že jejich posouzení bylo pro rozhodnutí sporu významné (určující), dospěl Nejvyšší soud k závěru, že dovolání žalovaného je podle ustanovení § 237 o.s.ř. přípustné.

Po přezkoumání rozsudku odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.), Nejvyšší

soud ČR dospěl k závěru, že dovolání je opodstatněné.

Uvedené otázky hmotného práva je třeba i v současné době posuzovat podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění zákonů č. 585/2006 Sb., č. 181/2007 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 296/2007 Sb. a č. 362/2007 Sb., nálezů Ústavního soudu č. 116/2008 Sb. a zákonů č. 121/2008 Sb. a č. 126/2008 Sb., tedy podle zákoníku práce ve znění účinném do 30.9.2008 (dále jen "zák. práce") a subsidiárně též (srov. nález Ústavního soudu č. 116/2008 Sb.) podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákonů č. 58/1969 Sb., č. 131/1982 Sb., č. 94/1988 Sb., č. 188/1988 Sb., č. 87/1990 Sb., č. 105/1990 Sb., č. 116/1990 Sb., č. 87/1991 Sb., č. 509/1991 Sb., č. 264/1992 Sb., č. 267/1994 Sb., č. 104/1995 Sb., č. 118/1995 Sb., č. 89/1996 Sb., č. 94/1996 Sb., č. 227/1997 Sb., č. 91/1998 Sb., č. 165/1998 Sb., č. 159/1999 Sb., č. 363/1999 Sb., č. 27/2000 Sb., č. 103/2000 Sb., č. 227/2000 Sb., č. 367/2000 Sb., č. 229/2001 Sb., č. 317/2001 Sb., č. 501/2001 Sb., č. 125/2002 Sb., č. 135/2002 Sb., č. 136/2002 Sb. a č. 320/2002 Sb., nálezů Ústavního soudu č. 476/2002 Sb., zákonů č. 88/2003 Sb., č. 37/2004 Sb., č. 47/2004 Sb., č. 480/2004 Sb. a č. 554/2004 Sb., nálezů Ústavního soudu č. 278/2004 Sb. a zákonů č. 359/2005 Sb., č. 56/2006 Sb., č. 57/2006 Sb., č. 107/2006 Sb., č. 115/2006 Sb., č. 160/2006 Sb., č. 264/2006 Sb., č. 315/2006 Sb., č. 443/2006 Sb., č. 296/2007 Sb. a č. 230/2008 Sb., tedy podle občanského zákoníku ve znění účinném do 19.10.2008 (dále též jen "obč. zák.").

Mzda nebo plat jsou splatné po vykonání práce, a to nejpozději v kalendářním měsíci následujícím po měsíci, ve kterém vzniklo zaměstnanci právo na mzdu nebo plat nebo některou jejich složku (§ 141 odst. 1 zák. práce). Nebyl-li pravidelný termín výplaty mzdy nebo platu sjednán v kolektivní smlouvě, určí jej zaměstnavatel v mezích období uvedeného v ustanovení § 141 odst. 1 zák. práce po projednání s odborovou organizací (§ 141 odst. 3 zák. práce). Mzda nebo plat se vyplácí v pracovní době a na pracovišti, nebyla-li dohodnuta jiná doba nebo místo výplaty; nemůže-li se zaměstnanec dostavit k výplatě z vážných důvodů, zašle mu zaměstnavatel mzdu nebo plat v pravidelném termínu výplaty, popřípadě nejpozději v nejbližší následující pracovní den na svůj náklad a nebezpečí, pokud se se zaměstnancem nedohodí na jiném termínu nebo způsobu výplaty (§ 142 odst. 3 zák. práce). Jestliže se zaměstnavatel se zaměstnancem nedohodnou jinak, platí pro splatnost a výplatu náhrady mzdy nebo platu obdobně ustanovení § 141 a § 142 zák. práce (srov. § 144 zák. práce).

Dlužník, který svůj dluh řádně a včas nesplní, je v prodlení (§ 517 odst. 1 věta první obč. zák.). Jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroků z prodlení, není-li podle zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis (§ 517 odst. 2 obč. zák.). K prodlení dlužníka nedojde, jestliže věřitel včas a řádně nabídnuté plnění od něho nepřijme nebo mu neposkytne součinnost potřebnou ke splnění dluhu (§ 520 věta první obč. zák.).

Věřitel je v prodlení, jestliže nepřijal řádně nabídnuté plnění nebo neposkytl v době plnění součinnost potřebnou se splnění dluhu (§ 522 odst. 1 věta první obč. zák.). Za dobu věřitelova prodlení není dlužník povinen platit úroky (§ 523 obč. zák.). Nemůže-li dlužník splnit svůj dluh věřiteli, protože věřitel je v prodlení, nastávají účinky splnění dluhu, jestliže jeho předmět dlužník uloží do úřední úschovy (srov. § 568 větu první obč. zák.); úřední úschovou se tu rozumí úschova u soudu podle ustanovení § 185a a násl. občanského soudního řádu.

Pracovněprávní předpisy rozlišují - jak správně uvedl též odvolací soud - mezi splatností mzdy, platu a náhrady mzdy a platu na straně jedné a výplatou mzdy, platu a náhrady mzdy a platu na straně druhé; zatímco splatnost (termín splatnosti) nastává podle ustanovení § 141 odst. 1 zák. práce nejpozději v kalendářním měsíci následujícím po měsíci, ve kterém vzniklo zaměstnanci právo na mzdu, plat nebo náhradu mzdy nebo platu (tedy, řečeno jinak, uplynutím posledního dne takového měsíce), výplatu (pravidelný termín výplaty) určí podle ustanovení § 141 odst. 3 zák. práce zaměstnavatel po projednání s odborovou organizací v mezích období uvedeného v ustanovení § 141 odst. 1 zák. práce, nebyl-li pravidelný termín výplaty sjednán v kolektivní smlouvě. Nebylo-li dohodnuto jiné místo výplaty, představuje mzda, plat nebo náhrada mzdy a platu - jak vyplývá z ustanovení § 142 odst. 3 věty první zák. práce - tzv. výběrný dluh. Nemůže-li však zaměstnanec (jako věřitel) z vážných důvodů takový "dluh vybrat", je zaměstnavatel (jako dlužník) povinen mu mzdu, plat nebo náhradu mzdy a platu zaslat v pravidelném termínu výplaty, popřípadě nejpozději v nejbližší následující pracovní den na svůj náklad a nebezpečí, ledaže by se se zaměstnancem dohodl na jiném termínu nebo způsobu výplaty, a to na poslední adresu zaměstnance, která je mu známa; dluh původně tzv. výběrný se stává tzv. donosným v případě, že se zaměstnanec nemůže z vážných důvodů dostavit k výplatě a svoji mzdu si tak u zaměstnavatele "vybrat".

Prodlení zaměstnavatele (jako dlužníka) nebo zaměstnance (jako věřitele) se splněním práva zaměstnance na mzdu, plat nebo náhradu mzdy nebo platu zákoník práce a ostatní pracovněprávní předpisy výslovně neupravují; řídí se proto (subsidiárně) ustanoveními občanského zákoníku.

Prodlení zaměstnavatele se splněním práva zaměstnance na mzdu, plat nebo náhradu mzdy nebo platu nenastává již tehdy, jestliže si zaměstnanec nevybere bez vážných důvodů mzdu, plat nebo náhradu mzdy nebo platu ve stanoveném pravidelném termínu výplaty a na pracovišti (nebyla-li dohodnuta jiná doba nebo jiné místo výplaty) nebo jestliže zaměstnavatel nezašle zaměstnanci, který se nemohl dostavit k výplatě z vážných důvodů, mzdu, plat nebo náhradu mzdy nebo platu v pravidelném termínu výplaty, popřípadě nejpozději v nejbližší následující pracovní den na svůj náklad a nebezpečí, ledaže by se se zaměstnancem dohodl na jiném termínu nebo způsobu výplaty. K prodlení dochází - jak vyplývá ze subsidiárního užití ustanovení § 517 odst. 1 věty první obč. zák. rovněž v pracovněprávních vztazích - vždy teprve uplynutím doby (termínu) splatnosti. Je-li mzda, plat nebo náhrada mzdy nebo platu splatná - ve smyslu ustanovení § 141 odst. 1 zák. práce - nejpozději v kalendářním měsíci následujícím po měsíci, ve kterém vzniklo zaměstnanci právo na mzdu, plat nebo náhradu mzdy nebo platu, je tu rozhodné, zda právo zaměstnance (jako věřitele) na mzdu, plat nebo náhradu mzdy nebo platu bylo splněno (či zůstalo nesplněno) před uplynutím posledního dne takového měsíce, a prodlení se splněním takového dluhu vzniká od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, jehož uplynutím nastala splatnost mzdy, platu nebo náhrady mzdy nebo platu.

V projednávané věci se soudy, jak vyplývá z výše uvedeného, nedůvodně zabývaly tím, zda se žalobce nedostavil k výplatě mzdy za měsíce květen a červen 2008 v pravidelných termínech výplaty (stanovených na 18. den v měsíci) bez vážných důvodů a zda tedy žalovaný neporušil povinnost uloženou zaměstnavateli v ustanovení § 142 odst. 3 věty druhé zák. práce, jestliže nejpozději v nejbližší následující pracovní den po pravidelném termínu výplaty nezaslal na svůj náklad a nebezpečí žalobci jeho mzdu. I kdyby se žalobce opravdu nedostavil k výplatě mzdy v pravidelných termínech výplaty bez vážných důvodů nebo i kdyby žalovaný snad porušil povinnost uvedenou v ustanovení § 142 odst. 3 věty druhé zák. práce, nemá to na prodlení se splněním práva žalobce na mzdu za měsíce květen a červen 2008 ještě samo o sobě vliv; rozhodným v tomto směru byl stav ke dni 30.6.2008 (u mzdy

za měsíc květen 2008) a ke dni 31.7.2008 (u mzdy za měsíc červen 2008).

V případě, že žalovaný nesplnil dluh (nevyplatil žalobci mzdu za měsíce květen a červen 2008) před uplynutím doby (termínu) jejich splatnosti, dostal se do prodlení a žalobce má z důvodu subsidiárního použití ustanovení § 517 odst.2 obč. zák. právo požadovat po žalovaném úroky z prodlení (ve výši stanovené "prováděcím předpisem", tj. nařízením vlády č. 142/1994 Sb. ve znění nařízení vlády č. 163/2005 Sb.), i kdyby se v pravidelných termínech výplaty nedostavil bez vážných důvodů k výplatě mzdy. K prodlení žalovaného by nedošlo a žalovaný by neměl povinnost platit žalobci úroky z prodlení jen tehdy, nastalo-li prodlení žalobce (jako věřitele) [proto, že až do uplynutí měsíců rozhodných z hlediska splatnosti mzdy za měsíce květen a červen 2008 neposkytl součinnost potřebnou k tomu, aby mu žalovaný mohl mzdu zaslat nebo jinak vyplatit], a jen po dobu, po níž by prodlení žalobce (jako věřitele) trvalo. Povinnost platit úroky z prodlení by žalovaný samozřejmě neměl také tehdy, kdyby nastaly účinky splnění dluhu, protože uložil (z důvodu prodlení žalobce) mzdu za měsíce květen a červen 2008 do úřední úschovy.

Z uvedeného vyplývá, že rozsudek odvolacího soudu není v souladu se zákonem. Protože nejsou splněny podmínky pro zastavení dovolacího řízení, pro odmítnutí dovolání, pro zamítnutí dovolání nebo pro změnu napadeného rozsudku odvolacího soudu, Nejvyšší soud České republiky napadený rozsudek podle ustanovení § 243e odst.1 o.s.ř. zrušil a věc podle ustanovení § 243e odst.2 věty první o.s.ř. vrátil odvolacímu soudu (Krajskému soudu v Brně) k dalšímu řízení.

Právní názor vyslovený v tomto rozsudku je závazný; v novém rozhodnutí o věci rozhodne soud nejen o náhradě nákladů nového řízení a dovolacího řízení, ale znovu i o nákladech původního řízení (§ 226 odst.1 a § 243g odst.1 část věty za středníkem a věta druhá o.s.ř.).

Proti tomuto rozsudku není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 15. ledna 2015

JUDr. Ljubomír Drápal

předseda senátu

www.nsoud.cz